

тъй музикална, че като говоримъ, ще изпитваме приятностъ. Тази рѣчь ще внесе въ насъ животъ и здраве, и всички ще се насърчаваме въ Божественото. Най-първо трѣбва да се отвори ума на човѣка и да се разшири неговото сърце. А сега, при тази фаза, въ която се намирате, който и да ви проповѣдва, както и да ви говори, все ще бутне нѣкое болно мѣсто. Както и да говоришъ, колкото уменъ и да си, все ще засегнешъ нѣкого въ неговото вѣрване. Ние трѣбва да се опростимъ съ всички онѣзи вѣрвания, които не сж ни причинили до сега никакво благо и да придобиемъ една непоколебима вѣра — вѣра въ единъ Богъ, въ единъ Господъ, Който може да внесе въ насъ онова вѣчно благо, което да осмили живота ни. Азъ мисля, че всички вѣрующи, по цѣлия свѣтъ, трѣбва да подигнатъ именно това вѣрую — вѣра въ Онзи абсолютенъ, великъ Господъ, Който е Богъ на Любовта. Тѣ трѣбва да подигнатъ Неговото знаме, да турятъ Любовта като основа на живота и посредствомъ нея да създадатъ едно смекчающе влияние между богатитѣ. Богатитѣ, на които ние проповѣдваме Любовта, трѣбва да станатъ разумни и да раздадатъ излишека отъ своето богатство на сиромаситѣ. Сиромаситѣ пѣкъ, които сж били лишени, като възприематъ Любовта, като възприематъ тѣзи блага, повече да се не съблазняватъ, а да се заематъ за работа. Слѣдователно, сиромаситѣ трѣбва да работятъ безъ принуждение, и богатитѣ трѣбва да раздадатъ богатството си безъ принуждение. Дойдемъ ли до положение да ставатъ нѣщата въ свѣта съ принуждение, ние ще имаме насилие. Тогава бѣднитѣ ще се каратъ да